

Amtskommuner have draget Omsorg for Oprettelsen af et Anvisningskontor.

Uagtet det formentlig tør forventes, at Kommunerne som Regel i tilstrækkeligt Omfang ville benytte sig af Adgangen til at oprette Anvisningskontorer, har man dog ikke ment at kunne nøjes med at gøre Oprettelsen af saadanne Kontorer til en frivillig Sag for Kommunerne. Som Følge af, at en Udbredelse af Anvisningskontorerne til alle Egne af Landet som anført vil være en nødvendig Forudsætning for en betryggende Ordning, har man foreslaaet, at der af Indenrigsministeren kan oprettes Arbejdsanvisningskontorer paa Steder, hvor der ikke inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden er oprettet saadanne Kontorer. Herved opnaas Sikkerhed for, at enhver Egn i Landet kan blive delagtig i Bevægelsen.

For at den fornødne Centralisation af Arbejdsanvisningen kan finde Sted, har man foreslaaet, at Anvisningskontoret i København skal virke som Centralanvisningskontor for hele Landet. Overledelsen af Centralanvisningskontorets Virksomhed skal tilkomme en Statsemedsmand, Arbejdsanvisningsdirektøren, som tillige paa Statens Vegne skal føre det fornødne Tilsyn med andre anerkendte Arbejdsanvisningskontorer.

Som ovenfor berørt har man ikke i Lovforslaget ønsket at give detaljerede Regler for Anvisningskontorenes Arbejde og Forretningsgang, idet man har villet overlade det til de enkelte Kommuner efter eget Ønske at ordne Sagen paa den efter de stedlige Forhold mest praktiske Maade og saaledes, at Ordningen kan ændres efter de skiftende Tidens Tarv. Kun Hovedreglerne for Anvisningen indeholdes i Lovforslaget; ved disses Fastsættelse har man fulgt de moderne Principper for Arbejdsanvisningen, saaledes som denne i de senere Aar har udviklet sig i Udlandet, særlig i Tyskland, Sverig og Norge.

I saa Henseende skal bemærkes, at det er en naturlig Følge af, at Anvisningen udøves af det offentlige, at det er fastsat, at der skal foretages Anvisning af enhver Art af Arbejde. Man har dernæst foreslaaet, at Anvisningen skal foretages, uden at der afkræves Arbejdere eller Arbejdsgivere noget Vederlag fra Kontorenes Side. I modsat Fald vil Benyttelsen af Kontorerne blive vanskeliggjort, navnlig for de mest ubemidlede Personer, og der vil let kunne aabnes Mulighed for Tvivl om, at Kontorenes Arbejde foregaar paa fuldt ud

upartisk Maade, uden Hensyntagen til enkelte Personer.

En Selvfølge er det derhos, at Anvisningskontorerne maa holdes udenfor enhver Art af Arbejdsstridigheder, og det er derfor bestemt, at Virksomheden skal fortsættes uafhængigt af indtrædende Arbejdsstandsninger, medens man paa den anden Side har anset det for rettest, at der gives de arbejdssøgende Adgang til at gøre sig bekendte med Oplysninger om indtrufne Arbejdsstandsninger, som fra de faglige Organisationer maatte tilstilles Kontorerne. For at give Parterne Adgang til at forvisse sig om, at Kontorerne ledes paa neutral Vis er det endelig fastsat, at Bestyrelserne skulle være „paritetisk“ sammensatte, saaledes at der gives Arbejdsgivere og Arbejdere ligelig Adgang til Deltagelse i Kontorets Ledelse.

Der er ikke ved Lovforslaget tillagt de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer nogen Eneret til at udøve Arbejdsanvisning, men det er Ministeriets Haab, at de anerkendte Kontorer i Tidens Løb ville kunne udvikle sig saaledes, at al erhvervs-mæssig dreven Arbejdsanvisning, der ikke er af ganske særegen Natur, herigennem vil kunne overflødiggøres.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

I Overensstemmelse med, hvad der tidligere er anført, er der ved nærværende Paragraf givet Kommunerne Adgang dels til Oprettelsen af selvstændige Arbejdsanvisningskontorer for de enkelte Kommuner, dels til i Forening med andre Kommuner at oprette saadanne Kontorer (eventuelt Kontorer med Filialer). Den sidstnævnte Ordning vil sikkert ofte være heldig, og navnlig vil det efter Ministeriets Formening være ønskeligt, om Amtskommunerne ville slutte sig sammen med vedkommende Købstadkommuner, eventuelt tillige med andre Kommuner, om Oprettelsen af et fælles Anvisningskontor, saaledes at det ikke bliver nødvendigt at oprette andre selvstændige Kontorer indenfor Amtet.

Til § 2.

Ved Reglerne om Bestyrelsens Sammensætning har man fulgt det paritetiske Princip, idet der ved Siden af den udenfor Parternes Kreds valgte Formand skal findes et lige stort Antal Arbejdere og Arbejdsgivere i hver Bestyrelse. Det maa